

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117010705
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117010705.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Mária Šuleja v trestnej veci odsúdenej A. S. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 8. marca 2018 o odvolaní poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T 68/2017 zo dňa 25.10.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie poškodeného K. J. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T 68/2017 zo dňa 25.10.2017 bola odsúdená A. S. uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku. Odsúdenej bol podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola určená skúšobná doba v trvaní dvoch rokov.

Poškodení K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. K. XXXX/XX, K. a S. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX, prechodne bytom Q. XXXX/XX, W. boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Svoje rozhodnutie vo výroku o náhrade škody prvostupňový súd odôvodnil tým, že priznanie nároku na náhradu škody by presahovalo rámec trestného konania z dôvodu potreby vykonania dokazovania vo vzťahu k posúdeniu, či poškodený K. J. nárok na náhradu škody uplatnil dôvodne. Ďalej uviedol, že pre rozhodnutie o návrhu na náhradu škody by bolo potrebné vyhodnotiť všetky priložené doklady a zároveň vypočítať poškodeného a jeho matku J. J. k uplatneným účelným nákladom spojeným s liečením.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie poškodený K. J., ktorý odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho splnomocnenca. V písomných dôvodoch splnomocnenec uvádza, že škoda bola poškodenému spôsobená trestným činom obžalovanej, jej výška bola preukázaná zákonným spôsobom, nárok na jej náhradu bol uplatnený riadne a včas, preto bolo povinnosťou prvostupňového súdu pri uznaní viny obžalovanej rozhodnúť aj o nároku poškodeného na náhradu škody. Ďalej uviedol, že z dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise je preukázaný základ nároku poškodeného na náhradu škody, ako aj jeho výška a pre zistenie opodstatnenosti nároku poškodeného nie je potrebné vykonávať žiadne ďalšie dokazovanie. Podaním odvolania poškodený žiadal uložiť obžalovanej povinnosť nahradiť mu neuhradenú časť škody.

Z vyjadrenia odsúdenej k podanému odvolaniu vyplýva, že odsúdená považuje rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o náhrade škody za správny. Uviedla, že sumu náhrady škody v sume 9.103,68 € považuje za dostačujúcu. Zdôraznila, že ju mrzí, že poškodenému spôsobila škodu na zdraví

a na majetku. Dodala, že na zabezpečenie náhrady spôsobenej škody prostredníctvom poisťovne urobila maximum, aby bola poškodenému škoda nahradená v plnej výške, v čo najkratšom čase. Odvolanie poškodeného žiadala zamietnuť.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o náhrade škody, proti ktorému poškodený podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie poškodeného nie je dôvodné.

Zo spisu prvostupňového súdu vyplynulo, že poškodený na hlavnom pojednávaní žiadal priznať nárok na náhradu škody vo výške 1.065,68 € titulom náhrady cestovného v sume 362,44 €, titulom účelných nákladov spojených s liečením v sume 456,30 € a titulom vecnej škody v sume 246,94 €. Zároveň poškodený uviedol že z celkového nároku na náhradu škody uplatneného v prípravnom konaní vo výške 10.377,38 € došlo k jeho čiastočnému plneniu zo strany poisťovne.

Z oznámenia o plnení poisťovnej udalosti zo dňa 3.8.2017, ktoré oznámenie je súčasťou mediačného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1M/9/2017 vyplynulo, že ČSOB Poisťovňa, a.s., so sídlom P.O.BOX 20, Bratislava, IČO: 31 325 416 určila výšku náhrady škody v sume 9.103,68 €, ktorú sumu zároveň poukázala na účet splnomocnenca poškodeného. Z následnej elektronickej komunikácie medzi poisťovňou ČSOB Poisťovňa, a.s a probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Bystrica vyplynulo, že poisťovňa je po predložení potrebných dokladov pripravená uspokojiť aj zvyšok nároku poškodeného na náhradu škody.

Splnomocnenec poškodeného na verejnom zasadnutí uviedol, že poisťovňa k úhrade zvyšku nároku poškodenému na náhradu škody nepristúpila a uplatnený nárok neakceptovala.

Po preskúmaní odvolaní napadnutého výroku rozsudku o náhrade škody a predchádzajúceho konania krajský súd nezistil žiadne pochybenia v konaní ani v rozhodnutí prvostupňového súdu. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu škody, poškodený si predmetný nárok uplatnil v adhéznom konaní riadne a včas. Z tvrdení poškodeného zároveň vyplynulo, že uvedený nárok bol v priebehu trestného konania čiastočne uspokojený prijatím plnenia od poisťovne ČSOB Poisťovňa, a.s., pričom pristúpenie k plneniu zvyšku uplatneného nároku na náhradu škody poisťovňa podmienila predložením ďalších dôkazov preukazujúcich výdavky poškodeného. Krajský súd v tejto súvislosti konštatuje, že nebolo dôvodné, aby o zvyšku nároku na náhradu škody rozhodoval prvostupňový súd, a to predovšetkým z dôvodu, že poškodený po splnení povinností smerujúcich k preukázaniu všetkých účelne vynaložených výdavkov môže dôvodne očakávať uspokojenie svojho nároku poisťovňou ako plnenie z poisťovnej udalosti. K tvrdeniam splnomocnenca poškodeného, že poisťovňa k uspokojeniu zvyšku uplatneného nároku nepristúpila, krajský súd konštatuje, že poškodený v tomto smere v odvolacom konaní nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by uvedenú skutočnosť preukazovali. Zo samotnej komunikácie poisťovne pritom vyplynulo, že pre rozhodnutie o plnení poškodenému je potrebné zvyšok nároku riadne preukázať.

Aj s poukazom na horeuvedené dôvody sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového súdu, že priznanie náhrady škody poškodenému by presiahlo rámec trestného konania.

V súvislosti s formuláciou výroku rozsudku o náhrade škody prvostupňovým súdom krajský súd poukazuje na ust. § 288 ods. 1 veta prvá a druhá Tr. por., v zmysle ktorého, ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. V tejto súvislosti mal prvostupňový súd poškodeného správne odkázať na civilný proces (nie na občianske súdne konanie), pričom jeho povinnosťou bolo poškodeného vo výroku o náhrade škody označiť nielen menom, priezviskom a bydliskom, ale aj dátumom a miestom narodenia. Uvedené pochybenia prvostupňového súdu ale nemali vplyv na vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku o náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval krajský súd odvolanie poškodeného za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.